అదృష్టమా ప్రయత్నమా?

అదృష్టదాసుకు చిన్నప్పటినుండీ గొంతెమ్మ కోరికలు వుండేవి. 'ఏమైనా అనాయాసంగా హఠాత్తుగా లభిస్తే ధన్యుణ్ణి అవుతాన'ని వుద్దేశ్యాలు తలలో మెదలుతూ వుండేవి. ముసలివాళ్ళు చెప్పే అరేబియన్ నైట్సు, తీర్థయాత్రల మజిలీలవంటి కథల్లోనుంచి యిట్టి భావాలు ఆరంభించాయి కాబోలు! బొత్తిగా చిన్నప్పుడు ఆటవస్తువులు ఆకాశంనుండి వూడి యెదుటపడితే సరదా తీరుతుందని ఆశ. చదువుకునే రోజుల్లో "ఊరకవచ్చు పాటు పడకుండినసైన ఫలం బదృష్టమే పారగగల్గు వానికిం" అనే భాస్కర శతకంలోని పద్యం హృదయంలో నిరంతరం స్పందిస్తూ వుండేది. కష్టపడి చదవకుండానే ఫస్టు మార్కు వసే రావచ్చుననీ, తన అదృష్టం బాగా వుంటే ఎగ్జామినరు తన పేపరు దిద్దుతూవుండే సమయంలో ఆయనగారి భార్య అమాంతంగా అతని చేతిలోనుండి తన ఆన్సరుపేపరూ కలమూ లాక్కొని నూటికి నూరు మార్కులూ వేసెయ్యవచ్చుననీ ఆశపడేవాడు. ఇలాంటి ఆశలు పెట్టుకొని, అదృష్టంమీద ఆధారపడి చదువు యెగ్గొట్టి పరీక్షల్లో కొన్నిసార్లు తప్పడం కూడా జరిగింది'

తల్లిదండ్రులకు లేక లేక కలిగిన కుమారుడైనందువల్లా, పేరు పెట్టడం ఆలస్యంచేస్తే చిరంజీవి అవుతాడనే వారి నమ్మకంవల్లా, అతనికి కొన్ని సంవత్సరాలవరకూ ఏ పేరూ లేకపోయింది. కుమారుడు గొప్ప అదృష్టవంతుడు కావాలనే కోర్కె వల్లనూ చిన్నప్పటి ఆటపాటలలో గొంతెమ్మ కోర్కెలు వ్యక్తమవడంవల్లనూ, తల్లిదండ్రులు "అదృష్టదాసు" అనే పేరు కుమారుడికి వుంచారు. పేరుకు తగినట్టు అతడు విద్యార్థిదశ గడిపినాడు.

కొన్నాళ్ళయినపిమ్మట చదువుకు స్వస్తి చెప్పి అదృష్టదాసు వుద్యోగంలో ప్రవేశించినతర్వాత ఒక చిన్నపట్నంలో ఒంటరిగా వుండడం తటస్థించింది. ఆ ప్రాంతాలకు ఒకవేళ యేదైనా సినీమాపార్టీ ఔట్ డోర్ షూటింగుకు వస్తే, హీరోయిన్ తార తనను చూచి వలచి, మహాప్రయత్నంమీద తన బస తెలుసుకొని, తన్ను వివాహం చేసుకోడానికి ఉబలాటపడుతుందనీ, తాను మొదట మురిపించి తర్వాత త్యాగబుద్ధితో ఒప్పుకొని రిజిస్ట్రేషన్ మేరేజీ గప్‌చిప్‌గా చేసుకోవాలనీ, అప్పటితో ఒక లక్షాధికారిణికి భర్తఅయిపోగలడనీ, ఆ యాస్తి చాకచక్యంగా మేనేజిమెంటు చెయ్యాలనీ అదృష్టదాసు అనుకునేవాడు. కాని అలాంటి సంఘటన యేదీ జరగలేదు.

సరే, తనకు వివాహం చెయ్యాలని తండ్రిగారు సంబంధాలకోసం చూస్తున్నారుకదా, అగమం నెయ్యిన్నాట పదార్లయినా కట్నం దొరక్కపోతుందా అని అదృష్టదాసు అనుకున్నాడు కాని అర్ధనూట పదారుకంటె చిల్లిగవ్వయినా హెచ్చుదొరకకుండానే పెళ్ళిజరిగింది. ఆ రోజుల్లో యిప్పటివలె వరుల ధరలు పెరగలేదు.

వాళ్ళ ఆఫీసు యినస్పెక్షను టైములో సూపరింటెండెంటు గారికి తనమీద అవ్యాజకరుణ ఒక్కసారిగా తటుక్కున జనించి, తనకు ప్రిఫరెన్సు యిచ్చి సీనియర్సును తలదన్నించి ఒక గుఱ్ఱపుదాటు వేయించి, ఆఫీసరు వుద్యోగంలో తన్ను కూర్చోబెడతారని ఉవ్విళ్లూరేవాడు కాని, అందుకు బదులు డ్రెస్సు డీసెంటుగా లేదనీ, మేనర్సు మోటుగా వున్నాయనీ చీవాట్లూ, చివరకు జరిమానా ప్రాప్తించేవి. అదృష్టదాసుకు.

కుటుంబభారం మూలాన్న జీతం చాలక డబ్బుకు కొరకటం యెక్కువైనకొద్దీ అతనికి కోరికలు యెక్కువయాయి. ఫస్టు ప్రైజుకోసం క్రాసువర్డు పజిల్సు సాల్వ్ చేస్తూ రాత్రింబగళ్లు కష్టపడేవాడు. నిద్రాభంగమూ, తలనొప్పి, ఎంట్రెన్సు ఫీజు దండుగా అయినాయి. అంతే. లాటరీలలో పావలావి మొదలు పదిపన్నెండు రూపాయిలు విలువగల స్వదేశ, విదేశాల స్వీప్ టిక్కెట్లవరకూ చాలా కొన్నాడు. లక్షలో—అధమం కొన్ని వేలైనా ప్రైజు క్రింద వస్తుందని కొండంత ఆశలు పెట్టుకొని టెలిగ్రాముకోసం నిరీక్షిస్తూ వుండేవాడు. "త్వరలో ధనవంతుణ్ణయిపోతను. ఎందుకు లోభత్వం" అని తన తాహతుకు మించి ఖర్చులు జమాయించేవాడు. కుటుంబపోషణార్థం నెలాఖరున అప్పులు చేయవలసి వచ్చేది. ఒక దమ్మిడీకూడా ఏ లాటరీలోనైనా ప్రైజువస్తే ఒట్టు.

తన ఆశలన్నీ గాలిలో మేడలవుతున్నకొద్దీ అదృష్టదాసుకు చక్రవడ్డీ వలె కొత్త ఆశలు వృద్ధి అవుతున్నాయి. ధనవంతుడు కావాలని నుదుట వ్రాసివుంటే ప్రయత్నంలేకుండానే తన్ను అదృష్టం వలచి వస్తుందని ఒక వైపు ఆశలు మెదులుతూ వుండేవి. ఎన్నటికీ అదృష్టదేవత తనవైపు

శ్రీ డొంకాడ అప్పలనరసయ్య

చూడదేమో, నిర్భాగ్యదేవత వీడదేమో అని నిరాశభావాలు తాండవిస్తుండేవి.

ఈప్రకారం అదృష్టం ఒక వైపూ, నిరాశ ఒకవైపూ అంతరంగంలో వుంటే తనకు హాయి యెక్కడనుండి వస్తుంది? ఇలా భావసంఘర్షణలు జరుగుతూవుండగా, దీక్షతో ప్రయత్నించి పాటుపడితేగాని కోర్కెలు కొనసాగడానికీ ధనప్రాప్తికీ వీలు లేదని మనస్సులోని ఏ అంతర్భాగంనుండో ఒక శబ్దం వినిపిస్తూవుండేది.

ఇలాంటి ద్వంద్వస్థితిలో మనస్సు సులభమార్గం వైపే మొగ్గింది స్టూడెంట్సుకు రెడీమేడ్, ప్రశ్నోత్తరాలుగల నోట్సు మీదా, పరీక్షకు ముందు పైవాళ్లనుండివచ్చే హింట్సుమీదా, రోగికి చవకరకం మందుల మీదా, దేవుడి దయవల్ల కోర్కెలు సఫలం చేసుకుందామని కోవెలకు వెళ్ళేవాళ్లకు కొబ్బరికాయలు కొట్టడంమీదా మోజు వున్నటు. రోజులు జరుగుతున్నకొద్దీఅదృష్టదాసుకు అదృష్టదేవతారాధన హెచ్చు అయింది. ఉద్యోగకార్యాలలో శ్రద్ధా, ప్రయత్నమూ తగ్గజొచ్చినాయి. గాలిమేడల తాపీపనిలో నిమగ్నుడై పరధ్యానపు ప్రపంచంలో తరుచు నివసిస్తూ

వుంటేవాడు. ఉద్యోగపువనులు సరిగా చేయనందువల్ల పై అధికార్లు చీటికీ మాటికీ చిఱ్ఱుబుఱ్ఱులాడ్తూ వుండడమూ, జరిమానాలు వేస్తూవుండడమూ, దూరం ట్రాన్సుఫర్లు చేస్తూ వుండడమూ జరుగుతూవుంటేది.

ఎవరికో యెక్కడనో పొలందున్నుతూవుంటే నిక్షేపాలు దొరకడమూ, త్రోవలో నడుస్తూవుంటే నగలు దొరకడమూ - ఇత్యాదులు అదృష్టదాసు పేపర్లలో చదు రిస్తూ వుంటేవి. రైళ్ళలో చివరి స్టేషను దాకా ప్రయాణంచేసి అందరూ దిగేవరకూ వుంటేవాడు; ఎవరైనా నోట్లు కట్టలు మర్చిపోతారేమో అని. సినిమాహాల్సులో ఆఖరువరకూ వుంటేవాడు, నిండు మనీపర్సు దొరుకుతుందేమో అని. ఫలితం నహి.

ఇలా వుండగా, లక్ష్మీదేవికి కోపంవస్తే కోటీశ్వరుల భవనాల్లోనుండి జాడీలతో రహస్యంగా వెళ్ళిపోయి యింకొక అదృష్ట వంతుడగు అర్హుడి యింట్లో బయలు పడుతుందని చాలా కాలంనుండి జనశ్రుతిగా వింటున్న కబుర్లు అదృష్టదాసు మెదడులో నాట్యం చెయ్యడం ఆరంభించాయి. ఆ ఆలోచనలు నెమరు వేస్తున్న కొద్దీ అద్వైతవాదియొక్క దేవునిలాగు, డాక్టరుల వైద్యనిదానంలోని క్రిములవలె, పట్నాలలోని దోమలమాదిరి, సర్వత్రా గోచరిస్తుండడం అనివార్యమయింది.

ఈసారి మట్టి పెల్లగించి గునపంతీసేసరికి, దానితో గోధుమవర్ణం కలది వంకరటింకరగా ఏదో హఠాత్తుగా లేచినట్లయింది.

ఇంతలో ఆ సమీపగ్రామంలో ఒక పెద్ద షావుకారు దివాలాతీయడం జరిగింది. లక్ష్మీదేవి హఠాత్తుగా భూమి చీల్చుకుని లేచి పారిపోయిందనిన్నీ యింక యే అదృష్టవంతుడి యింట్లోనో బయలుపడుతుందనిన్నీ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో వదంతి రేగింది.

"నాకంటె లక్ష్మీనివాసానికి పాత్రుడెవడు? నా అర్హత తెలియకపోవడానికి లక్ష్మీదేవి అంత తెలివి తక్కువదా? ఒకవేళ ఆమెకు తోచకపోయినా, ఆమె కొడుకేకదా బ్రహ్మదేవుడు. అతడు తన తల్లితో చెప్పడా యేమిటి—ఫలానావాడి నుదుటిరాత యింత గొప్పగా వ్రాశానని? ఈ ఛాన్సు నాదే, తప్పదు" అని అదృష్టదాసుకు గట్టినమ్మకం కలిగింది.

ప్రతి రాత్రీ సుమారు పన్నెండు గంటలకు లేచి యిల్లూ దొడ్డీ కలయదిరిగి వెదకేవాడు—భూమిలో యేదైనా పగులు కనిపిస్తుందేమోనని, "ఏమో, పరాయి ఇంటికి సరిగ్గా రావడానికి లక్ష్మీదేవి ఆడుది కాబట్టి సిగ్గుపడుతున్నదేమో? దూరదూరంగా ఉండి యెక్కడ బయలుపడదామా అని తొంగితొంగి చూస్తున్నదేమో? పోనీ, ఆమె సహజలజ్జను యీసారి క్షమిస్తాను. ఇంత ఆరాటపడుతున్న భాగ్యదేవతకు నేనే ఔదార్యంతో యెదురుగా వెళ్ళి స్వాగతం యివ్వడం నవీననాగరకతా లక్షణం" అని అదృష్టదాసు నిశ్చయం చేసుకున్నాడు.

ఆ గ్రామంలో నాలుగువైపులా సాయంకాలం అదృష్టదాసు ఒంటరిగా షికారు వెళ్ళి భూమి పగుళ్ళకోసం వెదకుతుండేవాడు. కొన్నిరోజులు తిరగ్గా తిరగ్గా ఒకనాటిసాయంకాలం తన అన్వేషణ ఫలించింది. ఒకచోట పగులు కన్పించింది. సంతోషంతో ఒళ్లు గగుర్పాటు చెందింది. లక్ష్మీదేవి ప్రోగ్రాం గురించి సూచనయిచ్చి ఆమె విధ్యుక్త ధర్మాన్ని ఆమె నెరవేర్చుకుందనుకున్నాడు. ఆనందబాష్పాలు రాలాయి

అతనికా రాత్రి భోజనం సహించలేదు. ఎంత త్వరగా వెళ్లి నిధానం తవ్వి తీసుకు వద్దామా అని ఆలోచన పరంపరగా రైలు

రాబోవు ఆటల పోటీకి

అమృత
రక్తశుద్ధి
ద్రావకము.

చాంపియన్ షిప్ పోటీలలో శ్రమకరమైన ఆటలను ఉద్రేకపూరితమైన క్షణాలను నిబ్బరంగా అలసట పొందకుండా నెగటానికి అతడికి సహాయపడుతుంది

353 A E

కేసరికుటీరం లిమిటెడ్, రాయపేట, మద్రాస్.

ఒరిస్సా, నైజామ్స్, మైసూరు, ఆంధ్రజిల్లాలకు, తమిళనాడుకు ఏజెంటు:
సీతారామా జనరల్ స్టోర్సు.
బరహాంపూరు – సికిందరాబాదు,
బెంగుళూరు – బెజవాడ – మధుర.

చదవండి! తెనుగు వార & మాసపత్రిక
జయభారత్
ఎడిటర్:–చక్రవర్తి వేణుగోపాలరావు
జాంబాగ్, హైద్రాబాదు-ద-1.

బండిలాగు ఉద్రేకంగా పరుగెత్తుతున్నది. భూమి బాగా పగిలివుంది కాబట్టి అట్టే లోతు తవ్వనక్కరలేదు. కాని యెన్ని గోతెములో, యెన్ని జాడీలో, యెన్ని పెట్టెలో! ఒక్కడే మోయడం అసాధ్యం కావచ్చు. భార్యకు చెప్పకూడదు. రహస్యాలు దాచలేకుండా స్త్రీలకు ధర్మరాజుగారి శాపమే వుంది. ఆ రాత్రికి తానొక్కడే మోయగల ధనం తెస్తాడు. తక్కినది అక్కడనే జాగ్రత్తగా మట్టిలో కప్పివుంచి రోజారోజూ కొంతకొంతగా తెస్తూవుంటాడు. త్వరలోనే మేడలూ, కార్లూ, బంట్రోతులూ, తోటలూ, యేనుగులూ, మీటింగులూ, ప్రెసిడెంటు గిరీలూ, టీపార్టీలూ, మెడనిండా పూల మాలలూ, మహారాజాధిరాజవైభవం— వహవ్వా!

అది వేసవికాలం రాత్రి, ఒంటిగంట అయింది. అదృష్టదాసు బయలుదేరేడు. ఒక చిన్న గునపమూ, ఒక బుట్టా తీసుకున్నాడు. వెన్నెలరాత్రేగాని మబ్బు వేసింది. అటూ, యిటూ, వెనక్కీ ముందుక్కీ చూస్తూనడుస్తూ ఆ స్థలం చేరేడు. గునపంతో తవ్వడం ఆరంభించేడు. తన్మయత్వంతో తవ్వుతున్నాడు. బంగారుకాసులు మెరుస్తున్నట్టు అతనికి దృశ్యాలు గోచరిస్తూన్నాయి. గల్లు గల్లు మన్నట్టు శబ్దాలు వినపడుతున్నాయి. తవ్వడం యెన్నడూ అలవాటు లేనందువల్ల చేతులు మండుతున్నాయి. ఉద్రేకం యెక్కువవుతూ వుంది. ధారలుగా కారుతున్న చెమటకు ఆగలేక చొక్కా తీసి క్రిందపెట్టేడు. గునపంతో తవ్వుతూ చివరవంచి మట్టిపెల్లగిస్తున్నాడు. తవ్వడం, మట్టి ఊబికించి గునపంపైకి తీయడం—తవ్వా, పెల్లగిస్తున్నాడు. తవ్వడం, మట్టి ఊబికించి గునపం పైకి తీయడం—తవ్వా, పెల్లగింపూ—అదే పని.

ఈసారి మట్టిపెల్లగించి గునపం చివర పైకి తీసేసరికి దానితో గోధుమవర్ణంగా వంకర వంకరగా ఒకటి హఠాత్తుగా వచ్చింది. బుస్సుమన్నట్టు తోచింది. శరీరం జలదరించింది.

అప్రయత్నంగా ఒక్క ఉరుకున నిలబడి "అమ్మో" అని అరిచి, వెనకకు రెండు గంతులు వేసి గబగబా ఊరివైపు పరుగెత్తేడు. ఊరు చేరి వీధిలో ముప్పై నలభై గజాలు పరుగెత్తేసరికి "దొంగ దొంగ" అని కేకలు వినవచ్చాయి. ఇద్దరు మోటైన మనుషులు అతన్ని పట్టుకున్నారు. "నేను దొంగను కాను. సంసారినే" అని తాను యెంత మొఱపెట్టినా వినలేదు. "దొరికితే దొంగలందరూ అలాగే అంటారు. అర్ధరాత్రివేళ ఒగరుస్తూ పరుగెత్తడమేమిటి, దొంగవు కాకపోవడమేమిటి? నడు పోలీసుస్టేషనుకు" అంటూ చెరొక రెక్కా పట్టుకొని తీసుకువెడుతున్నారు. గలాటా విని చాలామంది జనం చేరేరు. అందులో అదృష్టదాసుకు తెలిసినవాళ్ళు కొందరున్నారు. వాళ్ళను చూచి చాలా సిగ్గుపడ్డాడు. "అయ్యా, మీరా? ఏమిటి యీ విపరీతం?" అన్నారు, అతన్ని దూషిస్తున్న తక్కినవాళ్లను వారిస్తూ. ఆ సమయంలో అతనికి దానిధర్మమా అంటూ ఒక అబద్ధం తళుక్కున స్ఫురించింది. "దేహబాధ తీర్చుకోడానికి వెళ్లి చెరువు నుండి వస్తుంటే పాము వెంట తరిమింది. అమాంతంగా తప్పించుకొని పరుగెత్తుకుంటూ వస్తుంటే నన్ను తెలియనివాళ్లు దొంగ అనుకొని పట్టుకున్నారు" అన్నాడు. "ఇంతేనా?" అనీ, "మహా ధైర్యవంతుడవే!" అనీ నలుగురూ నవ్వుకొని అతని దండలు వదలి, వెంటవచ్చి అతని యింటి వద్ద దిగబెట్టి వెళ్ళేరు. అతనికి తెల్లవార్లూ యిక నిద్రపట్టలేదు. ఒక కునుకుపట్టడం, జాడీలలో నగల మెరుపులూ, పాములూ, దొంగలూ కనిపించడం మెలకువ వస్తూ వుండడం. ఆ వొక్కరాత్రీ అతనికి వొక శతాబ్దంవలె దీర్ఘంగా తోచింది.

ఆ మరునాడు గ్రామంలో అనుకున్నారు: "ఒక బుట్టా, చొక్కా, గునపమూ, ఒక గుడ్డపీలికా కొత్తగా తవ్విన ఒక గొయ్యిదగ్గిర కనుపించినాయి" అని. "గుడ్డపీలిక మబ్బులో యెంత గాబరా పెట్టింది నన్ను!" అని అదృష్టదాసు అనుకొని తనకు తెలియనట్టే నోరు మూసుకున్నాడు.

మరపునకు రాకుండా గుండె జలదరింపజేసే ఆ రాత్రి సంఘటనతో, అదృష్టలభ్యానికీ, అప్రయత్న కుబేరసిద్ధికీ బాల్యం నుండీ తనకు వుండే దురాశలకీ అతడు తిలోదకాలు విడిచేడు. "కాకన్మనవు పూర్వజన్మకృతముల్ కాగల్గు నర్థంబులున్", "కానున్నది కాకపోదు కమలజాకైనన్" మాదిరి అర్థాలతో సోమరిపోతులు కర్మసిద్ధాంతానికి ముడిపెట్టే విపరీతార్థాలు అతని మనస్సునుండి పటాపంచలయిపోయినయి.

అతని అంతరంగంలో ఆనాటినుండీ గొప్ప సంచలనం ఆరంభమయింది.

అదృష్టంమీద ఆధారపడడంవల్ల కలిగే అనర్థాలు స్వానుభవంమీద తెలుసుకున్నాడు. బాల్యంనుండీ యింతవరకూ జరిగిన సంఘటనలవల్ల గుణపాఠం నేర్చుకొని, గతానికి స్వస్తిచెప్పి, జీవితంలో క్రొత్తశకం ఆరంభించాలని దృఢంగా తీర్మానించుకున్నాడు.

ఈ సమయంలో అతనికి ఒక నూతన వ్యక్తితో పరిచయం కలిగింది. ఆ వ్యక్తి తన వృత్తిలో మిక్కిలి దీక్షతో పరిశ్రమ చేస్తూ, తీరుబాటు వృధాగా పోనీయకుండా విపులంగా గ్రంథపఠనం చేస్తుండేవాడు. అతని సంభాషణయందలి విజ్ఞానమూ, ప్రపంచంలో పేరుగాంచిన అనేక మహానుభావుల జీవితచరిత్రలనుండీ మన తత్వశాస్త్రమునుండీ అతడు యేర్చిచెప్పే విషయములూ క్రమంగా ఆకర్షించడంవల్ల అదృష్టదాసు అతనితో స్నేహం వృద్ధి చేశాడు. ఆఫీసునుండి వచ్చినవెంటనే అతనివద్దకు వెళ్లి అతని భాండాగారంలోని గ్రంథాలు చదివేవాడు. విమర్శనా దృష్టితో, సత్యాన్వేషణబుద్ధితో, యే దేశపు మహాగ్రంథాలలోని అంశాలు చూచినా, యే మహానుభావుని జీవితం గురించి చదివినా, ఆత్మవిశ్వాసం, దీక్షలతో కూడిన స్వప్రయత్నమే కార్యసాఫల్యానికీ, జయానికీ, అభివృద్ధికీ, సంకల్పసిద్ధికీ, ఏకైకమార్గమని తెలుసుకున్నాడు.

"అదృష్టదాసు" అనే పేరు వుంటే అదృష్టంమీద ఆధారపడే సోమరితనం తిరిగి దాపురిస్తుందేమో అని, ఆ పేరు తీసివేసి "ప్రయత్నారావు" అనే క్రొత్త పేరు ధరించాడు.

"యో యో యథా ప్రయతతే
స స తత్తత్ఫలైక భాక్ ।
నతు తూష్ణీం స్థితే నేహ
కేనచిత్ప్రాప్యతే ఫలమ్ ॥
అత్రైకం పౌరుషం యత్నం
వర్జయిత్వేతరా గతిః ।
సర్వదుఃఖ క్షయప్రాప్తౌ
న కాచి దుపపద్యతే ॥"

—యోగ వాశిష్ఠం.

(ఎవరెవ రేవిధంగా ప్రయత్నిస్తారో, వారు వారా విధంగా ఫలితాలను అనుభవిస్తారు. కాని ఊరక కూర్చున్నందువల్ల ఏ ఫలితమూ పొందబడదు. సమస్త దుఃఖాలను పోగొట్టుకొనడానికి పురుషప్రయత్నము తప్ప వేరొకమార్గము పనికిరాదు.) ★

యజమానురాలు నౌకరు పిల్లతో:— ఏయ్ పిల్లా! నేను అట్టే మాట్లాడేరకం మనిషిని కాను. వేలితో ఇలా అన్నానంటే రమ్మని అర్థం తెలిసిందా?

నౌకరు పిల్ల:— నేనూ అంతేనండీ, అట్టే మాట్లాడను. తల ఇలా ఊపానంటే రానని అర్థం.